

Bruselj, 13.11.2018
COM(2018) 740 final

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

o učinkovanju direktive o radijski opremi 2014/53/EU

KAZALO

1. Uvod	2
2. Boljši prehod in skladnost	4
2.1. Delavnica	4
2.2. Smernice o datumu začetka uporabe , ki se nanašajo na nove direktive na področju sektorja električne opreme	4
2.3. Smernice glede direktive o radijski opremi	5
3. Učinkovanje	6
3.1. Priglasitev ukrepov za prenos.....	6
3.2. Uporaba v državah EGP-EFTA.....	6
3.3. Ugotavljanje skladnosti	7
3.4. Nadzor trga (skladnost in boljše sodelovanje)	8
3.5. Odbor (TCAM)	10
4. Harmonizirani standardi.....	12
4.1. Namen harmoniziranih standardov.....	12
4.2. Priprava harmoniziranih standardov.....	12
4.3. Splošni ukrepi Komisije za rešitev težav	13
4.4. Posebni primeri in rešitve.....	14
4.4.1. Standard WiFi (EN 301 893)	15
4.4.2. Harmonizirani standardi, ki niso zajemali specifikacij o parametrih tehničnega stanja sprejemnikov	15
4.5. Status harmoniziranih standardov na podlagi direktive o radijski opremi	15
5. Zahteve	16
5.1. Zahteve na podlagi novega pristopa	16
5.2. Pooblastilo Komisiji za sprejemanje delegiranih in izvedbenih aktov.....	16
5.2.1. Člen 3(3) (dodatne bistvene zahteve)in člen 4 (kombinacije radijske opreme in programske opreme) 16	
5.2.2. Člen 5 (registracija).....	20
5.2.3. Druge določbe	20
5.3. Odprava nepotrebnih upravnih obveznosti in nejasnosti	21
6. Sklepne ugotovitve	22
Priloga.....	25
Spremembe, uvedene z direktivo o radijski opremi	25

1. Uvod

Strojna industrija ima v gospodarstvu Evrope strateško vlogo. Proizvede približno 30 % dodane vrednosti proizvodnje EU in zagotavlja tehnološke rešitve, pomembne za glavne politike EU. Zaradi okolju prijazne, inovativne in inteligentne električne in mehanske opreme je v celotnem gospodarstvu na voljo več delovnih mest, ta se izboljšujejo, na voljo pa so tudi čistejši, učinkovitejši in bolj konkurenčni izdelki in storitve. Strojna industrija je ključni omogočitveni sektor za delovanje drugih industrij, dobavlja pa tudi kapital, polizdelke in vmesne storitve vsem sektorjem v gospodarstvu.

Eden od glavnih pravnih instrumentov Evropske unije (EU) na področju industrij elektroinženiringa in elektronskega inženiringa je direktiva o radijski opremi¹, ki vzpostavlja regulativni okvir za dajanje radijske opreme na notranji trg in ki se uporablja (ob upoštevanju več izjem) za proizvode, ki uporabljajo radiofrekvenčni spekter (radijska oprema)². Druga instrumenta na področju industrij elektroinženiringa in elektronskega inženiringa sta direktiva o nizki napetosti 2014/35/EU³ in direktiva o elektromagnetni združljivosti 2014/30/EU⁴.

Radijska oprema, ki spada na področje uporabe direktive o radijski opremi, ni predmet urejanja Direktive 2014/35/EU in Direktive 2014/30/EU⁵, vendar pa mora biti skladna z bistvenimi zahtevami navedenih direktiv, saj se člen 3(1) direktive o radijski opremi sklicuje na njune bistvene zahteve.

Direktiva o radijski opremi je bila objavljena v *Uradnem listu EU* 22. maja 2014, veljati je začela 11. junija 2014, uporabljati pa se je začela 13. junija 2016. Razveljavila je direktivo o radijski opremi in telekomunikacijski terminalski opremi 1999/5/ES⁶. Uvedeno je bilo enoletno prehodno obdobje, ki se je končalo 12. junija 2017 (člen 48). V prehodnem obdobju

¹ Direktiva 2014/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo radijske opreme na trgu in razveljavitvi Direktive 1999/5/ES (UL L 153, 22.5.2014, str. 62).

² V členu 1 direktive je opredeljeno področje uporabe direktive, v členu 2 pa pojem „radijska oprema“.

³ Direktiva 2014/35/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z omogočanjem dostopnosti na trgu električne opreme, ki je načrtovana za uporabo znotraj določenih napetostnih mej (UL L 96, 29.3.2014, str. 357).

⁴ Direktiva 2014/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z elektromagnetno združljivostjo (prenovitev) (UL L 96, 29.3.2014, str. 79).

⁵ Člen 1(4) direktive o radijski opremi določa, da radijska oprema, ki spada na področje uporabe navedene direktive, ni predmet Direktive 2014/35/EU; člen 2(2)(a) Direktive 2014/30/EU pa določa, da se navedena direktiva ne uporablja za radijsko opremo.

⁶ Direktiva 1999/5/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 1999 o radijski opremi in telekomunikacijski terminalski opremi ter medsebojnem priznavanju skladnosti te opreme (UL L 91, 7.4.1999, str. 10).

so proizvajalci lahko na trg dajali radijsko opremo, skladno z direktivo o radijski opremi ali z zakonodajo EU, ki se je uporabljala pred 13. junijem 2016 (na primer Direktivo 1999/5/ES).

Direktiva o radijski opremi je Direktivo 1999/5/ES uskladila z novim zakonodajnim okvirom⁷. V reviziji se je upoštevalo, da je treba izboljšati nadzor trga, predvsem z uvedbo obveznosti proizvajalcev, uvoznikov in distributerjev glede sledljivosti. Prav tako je na njeni podlagi mogoče sprejemati delegirane akte, na podlagi katerih se zahteva predhodna registracija razredov radijske opreme z nizko stopnjo skladnosti. Drugi novi elementi so vključitev sprejemne opreme izključno za radijski zvok in radio televizijo na področje uporabe ter poenostavitve nekaterih upravnih zahtev. Priložena priloga vsebuje kratko primerjavo med direktivo o radijski opremi in Direktivo 1999/5/ES.

Direktiva o radijski opremi pooblašča Komisijo za sprejemanje delegiranih aktov o nekaterih zadevah. Člen 44(2) direktive o radijski opremi določa, da se pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov prenese na Komisijo za obdobje petih let od 11. junija 2014, Komisija pa mora pripraviti poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja (tj. do 10. septembra 2018).

Nadalje, člen 47(2) direktive o radijski opremi določa, da Komisija pregleda učinkovanje te direktive (tj. direktive o radijski opremi) in do 12. junija 2018, nato pa vsakih pet let o tem poroča Evropskemu parlamentu in Svetu.

Poročilo za namene na podlagi člena 47(2) direktive o radijski opremi bo nujno vključevalo podatke o sprejetih pobudah ali pobudah, ki bodo sprejete, za pripravo delegiranih aktov na podlagi direktive o radijski opremi, tj. poročilo se bo nanašalo tudi na vprašanja iz člena 44(2). Poleg tega je rok za predložitev poročila za namene člena 47(2) zelo blizu roka za predložitev poročila za namene člena 44(2) direktive o radijski opremi.

To poročilo je zato pripravljeno za namene členov 44(2) in 47(2) direktive o radijski opremi. V skladu s členom 47(2) te direktive to poročilo zajema vprašanja glede prenosa in učinkovanja direktive o radijski opremi, vključno z napredkom glede priprave ustreznih standardov⁸, ter delo Odbora za ugotavljanje skladnosti in nadzorovanje telekomunikacijskega trga (TCAM).⁹ Vsebuje tudi informacije o vprašanjih, ki se nanašajo na člen 47(2)(a) glede skladnega sistema¹⁰, člen 47(2)(d) glede varstva potrošnikov¹¹, člen 47(2)(e) glede

⁷ Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30);

Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov in razveljavitvi Sklepa Sveta 93/465/EGS (UL L 218, 13.8.2008, str. 82).

⁸ Oddelek 4 tega poročila.

⁹ Oddelek 3.5 tega poročila.

¹⁰ Oddelka 2 in 3 tega poročila.

¹¹ Oddelka 3.4 in 5.1 tega poročila.

univerzalnih polnilnikov¹² in člen 47(2)(f) glede elektronskega označevanja¹³. Nazadnje, to poročilo vsebuje podrobnosti in najnovejše informacije, v skladu s členom 44(2) direktive o radijski opremi, o prenosu pooblastil.¹⁴

To je prvo poročilo za namene člena 47(2), pripravljeno le slabo leto po koncu prehodnega obdobja. Zato je še prezgodaj za podrobnejše informacije o vseh postavkah iz člena 47(2) direktive o radijski opremi in da bi se lahko splošno sklepalo o učinkovitosti navedene direktive. Člen 47(2) direktive o radijski opremi določa, da se poročilo pripravi vsakih pet let, kar pomeni, da bo naslednje poročilo pripravljeno in predloženo leta 2023.

2. Boljši prehod in skladnost

2.1. Delavnica

Komisija je novembra 2014 v Bruslju organizirala odprto delavnico, saj so države članice in deležniki zaradi novih elementov v direktivi o radijski opremi izpostavili vprašanja o uporabi navedene direktive in o razlagi nekaterih določb, zlasti glede njenega področja uporabe. Cilj delavnice je bil obravnavati teme in vprašanja glede prenosa direktive v nacionalno pravo, da lahko države članice pravočasno in skladno pripravijo nacionalne ukrepe za njen prenos ter da lahko deležniki (npr. industrija in priglasi organi) od datuma začetka uporabe naprej direktivo dosledno uporabljajo.

Udeležencev je bilo veliko (približno 100), večinoma iz držav članic, držav članic EFTA¹⁵, evropskih organizacij za standardizacijo, industrijskih združenj, priglasi organov, združenj potrošnikov itd. Po zaključku delavnice je bil na spletišču Komisije¹⁶ objavljen dokument z vprašanji in odgovori.

2.2. Smernice o datumu začetka uporabe , ki se nanašajo na nove direktive na področju sektorja električne opreme

¹² Oddelek 5.2.1 tega poročila.

¹³ Oddelek 5.3 tega poročila.

¹⁴ Oddelek 5.2 tega poročila.

¹⁵ Evropsko združenje za prosto trgovino.

¹⁶

https://circabc.europa.eu/faces/jsp/extension/wai/navigation/container.jsp?FormPrincipal:_idcl=FormPrincipal:_id1&FormPrincipal_SUBMIT=1&id=2c3f2fd2-7a1e-498b-b256-c7c85e96891a&javax.faces.ViewState=WxO%2B3DiKvC1sgfiJgWiFpwTJEIZCb7sHCA1Tg7Y4WroVCye3RKhZnoGa5AxXOt1iNR9YAQMn7hmkBcHBMzQVh6vbC225GAC2nNQAJ95%2B6qjnODVKE9YgTSrWWN5p7lXZP4NIUih%2Ft2Xjjfli4tplfoUI%2BqU%3D

Države članice in deležniki so potrebovali smernice in podrobna pojasnila o uporabi novih direktiv na področju sektorja električne opreme (Direktiva 2014/30/EU, Direktiva 2014/35/EU in direktiva o radijski opremi) glede datuma dajanja proizvoda na trg. Službe Komisije so zato pripravile navedene smernice in jih objavile na spletišču Komisije¹⁷.

V tem dokumentu je pojasnjeno, katera direktiva s področja sektorja električne opreme se v posameznem primeru uporablja, pri čemer se upoštevajo datum, ko je bil proizvod dan na trg, prehodno obdobje direktive o radijski opremi, področje uporabe starih in novih direktiv s področja sektorja električne opreme ter datumi začetka uporabe navedenih direktiv.

2.3. Smernice glede direktive o radijski opremi

Maja 2017 so bile na spletišču Komisije¹⁸ objavljene nove smernice glede direktive o radijski opremi. Namen smernic je zagotoviti informacije vsem strankam, ki jih direktiva o radijski opremi zadeva posredno ali neposredno. Pomagati bi morale pri razlagi direktive. Smernice niso pravno zavezujoče.

V smernicah so razložena in pojasnjena nekatera najpomembnejša vprašanja, ki se nanašajo na uporabo direktive o radijski opremi, kot so njeno področje uporabe, bistvene zahteve, postopek ugotavljanja skladnosti, ki se uporablja, nekatere posebne obveznosti, ki se nanašajo na gospodarske subjekte itd. Pripravljene so bile v sodelovanju z državami članicami in deležniki (združenji na področju industrije, združenji potrošnikov, priglasi organi in evropskimi organi za standardizacijo).

Junija 2018 so službe Komisije objavile posodobljeno različico navedenih smernic, ki jo je potrdil tudi Odbor za ugotavljanje skladnosti in nadzorovanje telekomunikacijskega trga (TCAM)¹⁹; navedena različica vsebuje pojasnila o vprašanjih, postavljenih po objavi prve različice, ter posodobljeno navedbo sklicev. V njej je pojasnjeno na primer, ali se direktiva o radijski opremi uporablja za radijske module, navedene so posodobljene informacije o uporabi direktive o radijski opremi glede brezpilotnih zrakoplovov in sklici na dopolnilne smernice o združeni opremi²⁰.

¹⁷ http://ec.europa.eu/growth/sectors/electrical-engineering/ec-support_sl.

¹⁸ http://ec.europa.eu/growth/sectors/electrical-engineering/red-directive_sl.

¹⁹ Glede odbora TCAM glej oddelek 3.5.

²⁰ Navedene dopolnilne smernice se nanašajo na uporabo direktiv na področju sektorja električne opreme v zvezi z neradijskimi proizvodi (kot so gospodinjski aparati), kadar delujejo s pomočjo radijske opreme, ter v zvezi z električno oziroma elektronsko opremo, kadar je vključena v neelektrične proizvode oziroma kadar jim je priključena (npr. čevlji, pohištvo itd.); objavljene so na spletišču Komisije:

3. Učinkovanje

3.1. Priglasitev ukrepov za prenos

Člen 49(1) direktive o radijski opremi določa, da države članice do 12. junija 2016 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo (tj. direktivo o radijski opremi). Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih ukrepov.

Do julija 2016 je ukrepe za prenos v nacionalno zakonodajo Komisiji priglasilo 14 držav članic. Zato je Komisija julija 2016 preostalim 14 državam članicam, ki niso zagotovile skladnosti s členom 49(1), poslala uradni opomin. Do konca leta 2017 so vse države članice priglasile enega ali več nacionalnih aktov kot nacionalne ukrepe za prenos. Direktiva o radijski opremi je bila s tem prenesena v vseh državah članicah, s čimer so se končale vse zadeve glede ugotavljanja kršitev člena 49(1) navedene direktive. Informacije o izvedenih postopkih ugotavljanja kršitev so glede vsake posamezne države članice na voljo v podatkovni zbirki Komisije²¹.

Službe Komisije kot posledico poznega prenosa direktive o radijski opremi niso prejele nobene pritožbe glede težav v zvezi s prostim gibanjem radijske opreme, že skladne z navedeno direktivo.

3.2. Uporaba v državah EGP-EFTA

Direktiva o radijski opremi se uporablja v državah EGP²²-EFTA²³ (Norveška, Islandija in Lihtenštajn), saj je vključena v Sporazum EGP s sklepom Skupnega odbora EGP²⁴, navedene države pa so jo nato prenesle v svoje nacionalno pravo.

Švica je prilagodila nacionalno zakonodajo²⁵, ki ustreza direktivi o radijski opremi. Ustrezno poglavje 7 Priloge I k Sporazumu o vzajemnem priznavanju, ki sta ga sklenili EU in Švica in

²¹ http://ec.europa.eu/atwork/applying-eu-law/infringements-proceedings/infringement_decisions/?lang_code=sl.

²² Evropski gospodarski prostor.

²³ Evropsko združenje za prosto trgovino.

²⁴ Sklep SKUPNEGA ODBORA EGP št. 89/2016 z dne 29. aprila 2016 o spremembi Priloge II (Tehnični predpisi, standardi, preskušanje in certificiranje) k Sporazumu EGP (COM/2012/0584 final).

²⁵ Odlok z dne 25. novembra 2015 o telekomunikacijski opremi (OPT) (RO 2016 179) in Odlog zveznega urada za komunikacije (OFCOM) z dne 26. maja 2016 o telekomunikacijski opremi (RO 2016 1673), kakor je bil nazadnje spremenjen 15. junija 2017 (RO 2017 3201).

ki je začel veljati 1. junija 2002,²⁶ je bilo posledično spremenjeno²⁷ tako, da odraža nov pravni red EU in ustrezno švicarsko zakonodajo.

3.3. Ugotavljanje skladnosti

Službe Komisije so maja 2015 poslale dopis vsem državam članicam in jih pozvale, naj začnejo s priglasi tvami svojih organov za ugotavljanje skladnosti na podlagi direktive o radijski opremi, če so bile ustrezne določbe navedene direktive prenesene v nacionalno pravo. V dopisu je bilo tudi poudarjeno, da bodo organi, priglašeni na podlagi razveljavljene direktive, po 13. juniju 2017 umaknjeni (tj. po koncu prehodnega obdobja iz člena 48 direktive o radijski opremi).

Do konca prehodnega obdobja (tj. do 12. junija 2017) je bilo priglašanih 61 organov, do konca leta 2017 so bili priglašeni še štiri, do konca aprila 2018 pa je skupno število navedenih organov doseglo 70²⁸.

Posebne težave glede priglasi tve organov za ugotavljanje skladnosti na podlagi direktive o radijski opremi niso bile ugotovljene. Poleg tega Komisija ni nikoli prejela nobene informacije o tem, da bi bili priglašeni organi preobremenjeni ali da ne bi mogli izvajati svojih nalog. Čeprav so bili harmonizirani standardi objavljeni z zamudo (podrobnosti so navedene v oddelku 4), zaradi česar je bilo potrebno sodelovanje priglašene ga organa za posebne zahteve²⁹, Komisija ni prejela nobene informacije o tem, da naj bi bili preobremenjeni.

Direktiva o radijski opremi je direktiva novega pristopa. Večinoma temelji na sistemu izjave EU o skladnosti, na podlagi katere morajo proizvajalci certificirati svoje proizvode in voditi tehnični dosje o skladnosti proizvodov z zahtevami, ki se uporabljajo, ki ga lahko pregledajo nadzorni organi.

Sodelovanje tretje osebe (v tem primeru priglašene ga organa) se zahteva v posebnih in izjemnih primerih.³⁰ V preteklosti pa so proizvajalci pogosto raje prosili za odobritev priglašene ga organa, tudi kadar to ni bilo potrebno, ker so uporabili ustrezne harmonizirane

²⁶ UL L 114, 30.4.2002, str. 369, kakor je bil spremenjen.

²⁷ Sklep Skupnega odbora št. 1/2017 z dne 28. julija 2017, UL L 323, 7.12.2017, str. 51.

²⁸ V to so zajeti organi, ki so jih priglasi le države EU, EGP in države, ki so sklenile sporazume o medsebojnem priznavanju. Seznam s podrobnejšimi podatki in posodobljenimi informacijami je na voljo na spletnem naslovu: <http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/nando/>.

²⁹ Za ugotavljanje skladnosti z zahtevami v zvezi s členom 3(2) in (3), v zvezi s členom 3(1) pa take obveznosti glede zahtev ne obstajajo.

³⁰ Za namene bistvenih zahtev iz člena 3(2) in (3) direktive o radijski opremi se ugotavljanje skladnosti s pomočjo priglašene ga organa izvede, kadar se harmonizirani standardi uporabijo delno ali sploh ne ali če ne obstajajo.

standarde³¹. Ni pa še razvidno, ali bodo proizvajalci zaradi uskladitve postopkov ugotavljanja skladnosti z novim zakonodajnim okvirom odobritev priglašene organa zahtevali le v posebnih primerih, predvidenih v direktivi, s čimer bi se zmanjšali upravni stroški.

Cilj podrobnih meril iz direktive o radijski opremi, ki jih morajo izpolnjevati organi za ugotavljanje skladnosti, je zagotoviti zadostno in enako visoko raven uspešnosti teh organov. Na podlagi sporazumov o medsebojnem priznavanju, sklenjenih z več državami³², imajo proizvajalci dostop do večjega trga.

Sektorska skupina priglašanih organov (Združenje za skladnost z direktivo o radijski opremi, REDCA)³³ prispeva k učinkovitemu izvajanju zakonodaje v sodelovanju z odborom, ustanovljenim na podlagi navedene direktive, tj. Odborom za ugotavljanje skladnosti in nadzorovanje telekomunikacijskega trga (TCAM)³⁴, ter spodbuja usklajevanje praks na področju ugotavljanja skladnosti. Združenje REDCA se povezuje z ustreznimi organizacijami, kot so Evropski inštitut za telekomunikacijske standarde (v nadaljnjem besedilu: ETSI), Odbor za elektronske komunikacije (ECC) in skupina za upravno sodelovanje (ADCO RED).³⁵ Ugotovljeno je bilo, da dosledna uporaba postopkov ugotavljanja skladnosti olajšuje doseganje odprtega in konkurenčnega trga v vsej Evropi.

3.4. Nadzor trga (skladnost in boljše sodelovanje)

Na splošno direktiva o radijski opremi, ki uporablja okvir nadzora trga proizvodov, kot je bil vzpostavljen z Uredbo (ES) št. 765/2008³⁶, omogoča boljše in učinkovitejše sodelovanje med nacionalnimi organi za nadzor trga, kar je nujno potrebno za uspešnost politike nadzora trga ter za zagotavljanje odprtega in konkurenčnega trga v vsej Evropi. Navedeno sodelovanje je podprto z delovanjem podatkovne zbirke spletnega informacijskega in komunikacijskega sistema za vseevropski nadzor trga (ICSMS) in sistema hitre izmenjave informacij (RAPEX), ki sta osnovni orodji za izmenjavo informacij in optimizacijo delitve dela med organi³⁷.

³¹ Poročilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu: drugo poročilo o napredku o izvajanju direktive 1999/5/ES o radijski opremi in telekomunikacijski terminalski opremi ter medsebojnem priznavanju skladnosti te opreme (COM(2010) 43).

³² https://ec.europa.eu/growth/single-market/goods/international-aspects/mutual-recognition-agreements_sl.

³³ Člen 38 direktive določa, da morajo države članice zagotoviti, da organi, ki jih priglasijo, sodelujejo pri delu sektorske skupine priglašanih organov (v nadaljnjem besedilu: navedene skupine), neposredno ali prek pooblaščenih predstavnikov.

³⁴ Glede odbora TCAM glej oddelek 3.5.

³⁵ Glede skupine ADCO RED glej oddelek 3.4.

³⁶ Glede vprašanj nadzora trga se direktiva o radijski opremi uporablja v povezavi s členi 15–29 Uredbe (ES) št. 765/2008.

³⁷ Sistem ICSMS je informacijska platforma za olajševanje komunikacije med organi za nadzor trga v EGS (Evropski gospodarski prostor). Omogoča hitro in učinkovito izmenjavo informacij o neskladnih proizvodih,

Sodelovanje se zagotavlja tudi na podlagi ustanovitve in delovanja skupine za upravno sodelovanje nacionalnih organov za nadzor trga v posameznih sektorjih (skupina ADCO RED). Ena od pomembnih nalog skupine ADCO RED je priprava in predložitev letnih statističnih podatkov o nadzoru trga glede opreme v okviru področja uporabe direktive o radijski opremi (in njene predhodnice Direktive 1999/5/ES)³⁸ Komisiji in odboru TCAM.

Do zaključka priprave tega poročila je skupina ADCO RED predstavila statistične podatke o nadzoru trga za leto 2016³⁹; glede na to, da se je v navedenem letu uporabljala še Direktiva 1999/5/ES, so v statističnih podatkih navedene ugotovitve glede neskladnosti proizvodov, najdenih na trgu, z navedeno direktivo. Natančneje, Direktiva 1999/5/ES se je uporabljala do 12. junija 2016, med 13. junijem 2016 in 12. junijem 2017 pa so proizvajalci na podlagi prehodnega obdobja iz člena 48 direktive o radijski opremi lahko izbirali med uporabo Direktive 1999/5/ES in direktive o radijski opremi. Iz navedenih statističnih podatkov je mogoče sklepati, da so proizvajalci v navedenem obdobju raje uporabljali Direktivo 1999/5/ES. Zato ni mogoče navesti konkretnih ugotovitev o tem, ali imajo posamezne vrste radijske opreme nizko stopnjo skladnosti z zahtevami iz direktive o radijski opremi.

Poleg zgoraj navedenih podatkov je Komisija od držav članic⁴⁰ prejela informacije o uporabi direktive o radijski opremi v skladu s členom 47(1)⁴¹. Iz navedene informacije izhaja tudi, da so proizvajalci vse do konca prehodnega obdobja raje uporabljali razveljavljeno Direktivo 1999/5/ES, ki pa se je še vedno uporabljala. Zato se je skladnost radijske opreme na trgu ugotavljala na podlagi slednje.

Poleg tega iz poročil, prejetih v skladu s členom 47(1), ne izhaja oziroma iz njih ni mogoče sklepati, da obstajajo težave zaradi nizke stopnje skladnosti katere koli kategorije radijske opreme z bistvenimi zahtevami direktive o radijski opremi.

preprečuje podvajanje dela in pospešuje odstranitev neskladnih proizvodov s trga. Sistem RAPEX omogoča hitro izmenjavo informacij med 31 državami EGS in Evropsko komisijo o nevarnih neživilskih proizvodih. Pravna podlaga za vzpostavitev sistema RAPEX je Direktiva 2001/95/ES o splošni varnosti proizvodov. Uredba (ES) št. 765/2008 je področje uporabe sistema RAPEX razširila tudi na druge nepotrošniške proizvode in tveganja poleg zdravja in varnosti, če so zajeta s harmonizacijsko zakonodajo EU. Izmenjava informacij poteka prek spletne aplikacije, ki jo vzdržuje Evropska komisija.

³⁸ Več podrobnosti o ciljih skupine ADCO je na voljo na:

http://ec.europa.eu/growth/single-market/goods/building-blocks/market-surveillance/organisation/administrative-cooperation-groups_sl.

³⁹ <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/24223?locale=sl>.

⁴⁰ Do aprila 2018 je bilo takih 21 držav članic EU.

⁴¹ Člen 47(1): Države članice Komisiji do 12. junija 2017 pošljajo redna poročila o uporabi te direktive, nato pa vsaj vsaki dve leti. Poročila vključujejo predstavitev dejavnosti nadzora trga, ki jih opravljajo države članice, in informacije o tem, ali in v kakšni meri je bila dosežena skladnost z zahtevami iz te direktive, vključno zlasti z zahtevami o identifikaciji gospodarskih subjektov.

Države članice bodo v naslednjih letih lahko ugotovljale skladnost radijske opreme z novo direktivo ter zagotovile podrobnejše informacije in podatke.

Posebna težava, ki so jo izpostavili organi za nadzor trga med srečanji skupine ADCO RED, je bilo pomanjkanje jasnosti glede uporabe direktive o radijski opremi za brezpilotne zrakoplove in potreba po zagotovitvi, da se njene zahteve o elektromagnetni združljivosti in radijskem spektru uporabljajo (vsaj) za potrošniške in komercialne brezpilotne zrakoplove. Med razpravo o prilagoditvi uredbe na področju civilnega letalstva⁴² je bilo dogovorjeno, da se spremeni izjema v direktivi o radijski opremi, ki se nanaša na letalsko opremo⁴³. Posledično je nova Uredba (EU) 2018/1139, ki se uporablja od 11. septembra 2018, spremenila⁴⁴ Prilogo I (odst. 3) direktive o radijski opremi, s ciljem zagotoviti, da se direktiva o radijski opremi uporablja za večino kategorij brezpilotnih zrakoplovov.

Komisija je leta 2017 predložila zakonodajni predlog uredbe o skladnosti in izvrševanju pravil enotnega trga glede neživilskih proizvodov⁴⁵ s ciljem zmanjšati število neskladnih proizvodov na enotnem trgu. Natančneje, z njim bo s konsolidacijo obstoječega okvira dejavnosti nadzora trga dala prave spodbude podjetjem ter spodbudila preverjanje skladnosti in tesnejše čezmejno sodelovanje med organi za izvrševanje. Poleg tega bo spodbudila skupne ukrepe organov za nadzor trga iz več držav članic, izboljšala izmenjavo informacij, spodbudila usklajevanje programov nadzora trga ter okrepila okvir za kontrole proizvodov, ki vstopajo na trg Unije, in izboljšane sodelovanja med organi za nadzor trga in carinskimi organi. Med drugim zajema tudi črtanje člena 39 in četrtega pododstavka člena 40(1) direktive o radijski opremi⁴⁶.

3.5. Odbor (TCAM)

Člen 45 direktive o radijski opremi ustanavlja Odbor za ugotavljanje skladnosti in nadzorovanje telekomunikacijskega trga (TCAM), ki je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.⁴⁷ Odbor TCAM⁴⁸ predloži mnenje o predlaganih izvedbenih aktih na podlagi

⁴² Predlog razveljavitve in nadomestitve Uredbe (ES) št. 216/2008 (COM(2015) 613 final – 2015/0277 (COD)).

⁴³ Priloga I.3. direktive o radijski opremi.

⁴⁴ Uredba (EU) 2018/1139 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2018 o skupnih pravilih na področju civilnega letalstva in ustanovitvi Agencije Evropske unije za varnost v letalstvu ter spremembi uredb (ES) št. 2111/2005, (ES) št. 1008/2008, (EU) št. 996/2010, (EU) št. 376/2014 ter direktiv 2014/30/EU in 2014/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi uredb (ES) št. 552/2004 in (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Sveta (EGS) št. 3922/91 (Besedilo velja za EGP).

⁴⁵ Postopek 2017/0353/COD.

⁴⁶ Če bo navedena sprememba sprejeta, se bo na njeni podlagi direktiva o radijski opremi glede vprašan nadzora trga uporabljala v povezavi z določbami te uredbe in ne v povezavi s členi 15 do 29 Uredbe (ES) št. 765/2008.

⁴⁷ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

direktive o radijski opremi ter na splošno razpravlja o vseh drugih vprašanjih, ki se nanašajo na uporabo direktive in ki jih izpostavi predsednik odbora ali predstavnik države članice v skladu s poslovnikom odbora.

Odbor, ki mu predsedujejo službe Komisije, je posodobil svoj poslovník; najprej so ga pripravile službe Komisije, potrdil ga je odbor TCAM⁴⁹, veljati pa je začel 19. septembra 2017. S tem se je zagotovilo delovanje odbora.

Navesti je treba, da je podoben odbor obstajal tudi na podlagi Direktive 1999/5/ES (razveljavljene direktive). Odbor, ustanovljen na podlagi Direktive 1999/5/ES, je imenoval delovno skupino, ki ji predsedujejo službe Komisije⁵⁰, s ciljem zagotavljati pomoč in svetovanje o posameznih vprašanjih. Navedena delovna skupina nadaljuje delo kot skupina odbora, ustanovljenega na podlagi direktive o radijski opremi.

Leta 2015 je odbor TCAM⁵¹ ustanovil tudi podskupino za letalske proizvode, dele in naprave. Namen podskupine je bil razpravljati o vprašanjih in predlogih iz dokumenta odbora TCAM o izvzetju letalske opreme, delov in naprav, navedenem v Prilogi I k direktivi o radijski opremi, ter o posebnih primerih, ki jih obravnavajo evropske organizacije za standardizacijo, kot so brezpilotni zrakoplovi in radarji za zaznavanje ovir. Leta 2016 je navedena podskupina v odboru TCAM predstavila poročilo z ugotovitvami in priporočili za nadaljnje vrednotenje⁵².

Izveden je bil en postopek glasovanja v skladu s členom 45(2) – svetovalni postopek – ki se je nanašal na osnutek izvedbene uredbe Komisije o tem, kako predstaviti informacije iz člena 10(10) Direktive 2014/53/EU, o čemer je odbor dal pozitivno mnenje⁵³.

Skupne seje odbora TCAM in odbora, ustanovljenega na podlagi Odločbe o radijskem spektru (676/2002/ES)⁵⁴, imenovanega Odbor za radijski spekter, se organizirajo z namenom razprav o skupnih vprašanjih, ki se nanašajo na radijsko opremo, da se olajša ustrezno učinkovanje direktive o radijski opremi. Zadnje srečanje navedene združene skupine je potekalo oktobra 2017.

⁴⁸ Predstavniki držav članic sodelujejo kot člani, predstavniki držav EGP-EFTA, Turčije in Švice pa sodelujejo kot opazovalci.

⁴⁹ Osnutek poslovnika so člani odbora TCAM prejeli v odobritev prek portala CIRCABC med 3. avgustom in 18. septembrom 2017.

⁵⁰ Sestavljajo jo strokovnjaki iz držav članic, držav EGP-EFTA, Turčije in Švice ter deležniki (združenja na področju industrije, združenja potrošnikov, priglašeni organi, evropski organi za standardizacijo).

⁵¹ TCAM WG 07.

⁵² TCAM WG 08(13).

⁵³ Glej oddelek 5.2.3.

⁵⁴ Odločba Evropskega parlamenta in Sveta 676/2002/ES z dne 7. marca 2002 o pravnem okviru za politiko radijskega spektra v Evropski skupnosti (UL L 108, 24.4.2002).

4. Harmonizirani standardi

4.1. Namen harmoniziranih standardov

Uporaba harmoniziranih standardov, katerih reference se na podlagi direktive objavljajo v *Uradnem listu EU*, je prostovoljna, vendar velja domneva o skladnosti z ustreznimi bistvenimi zahtevami, ki jih želijo zajeti⁵⁵.

Če se proizvajalec odloči, da harmoniziranega standarda ne bo upošteval ali da ga bo uporabljal le delno, mora na drug način dokazati, da je radijska oprema skladna z bistvenimi zahtevami, in predložiti popolno tehnično utemeljitev, iz katere izhaja skladnost z navedenimi zahtevami. Če harmonizirani standardi ne obstajajo ali se ne uporabljajo, se mora proizvajalec posvetovati s priglašnim organom glede ugotavljanja skladnosti z zahtevami, ki se nanašajo na člen 3(2) in (3), glede zahtev, ki se nanašajo na člen 3(1), pa taka obveznost ne obstaja.

EU od sredine osemdesetih let prejšnjega stoletja vse bolj uporablja standarde v podporo svojim politikam in zakonodaji. Standardizacija je pomembno prispevala k uresničevanju notranjega trga v okviru zakonodaje novega pristopa, ki se nanaša na evropske standarde, ki jih razvijajo evropske organizacije za standardizacijo. Te evropske organizacije imajo sklenjene posebne sporazume (tj. dunajski in frankfurtski sporazum) z Mednarodno organizacijo za standardizacijo in Mednarodno elektrotehniško komisijo, ki zagotavljajo sodelovanje pri večini vprašanj standardizacije in preprečujejo podvajanje dejavnosti. Zlasti velja, da kadar se lahko v Evropi sprejme mednarodno delo, se da prednost delu na mednarodni ravni.

4.2. Priprava harmoniziranih standardov

Komisija je v skladu s členom 10 Uredbe (EU) št. 1025/2012⁵⁶ o standardizaciji prosila Evropski odbor za elektrotehnično standardizacijo (Cenelec) in Evropski inštitut za telekomunikacijske standarde (ETSI) naj v podporo izvajanju člena 3 direktive o radijski opremi pripravita harmonizirane standarde za radijsko opremo⁵⁷ (mandat).

⁵⁵ Člen 16 direktive določa, da se za radijsko opremo, ki je v skladu s harmoniziranimi standardi ali njihovim delom, katerih reference so bile objavljene v *Uradnem listu Evropske unije*, domneva, da je skladna z bistvenimi zahtevami iz člena 3, zajetimi v teh standardih ali njihovih delih.

⁵⁶ Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta.

⁵⁷ Izvedbeni sklep Komisije z dne 4. avgusta 2015 o zahtevi za standardizacijo Evropskemu odboru za elektrotehnično standardizacijo in Evropskemu inštitutu za telekomunikacijske standarde glede radijske opreme kot pomoč pri izvajanju Direktive 2014/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta.

Mandat je bil odboru Cenelec in inštitutu ETSI podeljen skoraj dve leti pred potekom prehodnega obdobja iz direktive o radijski opremi. Mandat je bil podeljen 4. avgusta 2015, prehodno obdobje pa se je končalo 12. junija 2017.

Rok za pripravo standardov (15. marec 2016) je bil določen v mandatu.

Komisija se je med pripravo mandata posvetovala z odborom Cenelec in inštitutom ETSI. Zato sta bila obveščena, da je treba pravočasno začeti pripravljati harmonizirane standarde za direktivo o radijski opremi.

Zadnji seznam harmoniziranih standardov na podlagi Direktive 1999/5/ES je zajemal 252 harmoniziranih standardov, od katerih se jih je 21 nanašalo na bistvene zahteve iz člena 3(1)(a), 52 na tiste iz člena 3(1)(b) ter 179 na tiste iz člena 3(2) in (3)⁵⁸. Vseh navedenih standardov ni bilo treba posodobiti⁵⁹. Sprememb standardov, pripravljenih na podlagi razveljavljene direktive (Direktiva 1999/5/ES), ki bi bili potrebni za ustrezno prilagoditev spremembam na podlagi direktive o radijski opremi, ni bilo veliko. Brez poseganja v nove standarde, ki bi morali biti pripravljene zaradi novega področja uporabe direktive o radijski opremi (v primerjavi s področjem uporabe Direktive 1999/5/ES), je bilo treba za objavo na podlagi direktive o radijski opremi posodobiti 187 standardov, katerih reference so bile objavljene na podlagi Direktive 1999/5/ES⁶⁰.

Prišlo pa je do zamude pri objavi harmoniziranih standardov na podlagi direktive o radijski opremi, saj jih veliko ni bilo predloženih v roku oziroma niso bili posodobljeni ali prilagojeni namenom direktive o radijski opremi.

V skladu z Uredbo (EU) št. 1025/2012 o standardizaciji lahko Komisija le objavi harmonizirane standarde v *Uradnem listu EU*, če so jih organizacije za standardizacijo uradno predložile in če izpolnjujejo ciljne zahteve.

Navedene težave v zvezi s pravočasnim zagotavljanjem standardov so sprožile politično in medijsko pozornost.

4.3. Splošni ukrepi Komisije za rešitev težav

Službe Komisije so tesno sodelovale z evropskimi organizacijami za standardizacijo, da bi rešile zgoraj navedene težave in jih preprečile tudi v prihodnje.

Prvič, Komisija je kar najhitreje ovrednotila harmonizirane standarde, ko sta jih predložila odbor Cenelec in inštitut ETSI. V povprečju je vrednotenje standardov trajalo manj kot dva

⁵⁸ Vsak harmonizirani standard s spremenjeno različico ali z več različicami (nove in nadomeščene različice) se šteje kot en harmonizirani standard.

⁵⁹ Nekateri so bili na primer nadomeščeni ali pa zajemajo opremo, ki ne spada na področje uporabe direktive o radijski opremi.

⁶⁰ Odbor Cenelec je moral posodobiti 26 harmoniziranih standardov, inštitut ETSI pa 161.

meseca od njihove neuradne predložitve in manj kot mesec dni od njihove uradne predložitve. Komisija je uredila tudi mesečne objave harmoniziranih standardov, da se zagotovi, da so primerni harmonizirani standardi proizvajalcem na voljo takoj, ko je to mogoče, kot je določeno v členu 10(6) Uredbe (EU) št. 1025/2012 o standardizaciji. Zato je objava ustreznih harmoniziranih standardov v povprečju mogoča v dveh oziroma treh mesecih, odkar jih predložita odbor Cenilec in inštitut ETSI. Kadar je bila k temu zaprošena, je Komisija je prav tako vedno podala pripombe na osnutke standardov, da se preprečijo morebitne težave pri njihovi naknadni objavi v *Uradnem listu EU*.

Nadalje, službe Komisije so organizirale skupno delavnico z evropskimi organi za standardizacijo, z namenom opisa in razlage zahtev glede kakovosti harmoniziranih standardov ter najpogostejših napak pri njihovi pripravi, da se tako preprečijo v prihodnje⁶¹. V okviru delavnice so bile obravnavane študije posameznih primerov, da se pojasnijo razlogi za neobjavo in navedejo primeri nekaterih najpogostejših napak. Obravnavana so bila tudi priporočila in morebitno prihodnje ukrepanje v primeru nekaterih težav.

Službe Komisije so zaradi zamude pri pripravi in objavi harmoniziranih standardov na podlagi direktive o radijski opremi⁶² prejele veliko vprašanj glede uporabe direktive o radijski opremi, glede določb, ki se uporabljajo v prehodnem obdobju, in ali bo navedeno vplivalo na dobavo radijske opreme (npr. mobilnih telefonov), dane na trg pred koncem prehodnega obdobja (tj. pred 13. junijem 2017). Službe Komisije so v pojasnilo deležnikom pripravile dokument z naslovom Pogosto zastavljena vprašanja, prvič objavljen na spletišču Komisije aprila 2017⁶³, od takrat pa po potrebi posodobljen.

Komisija si na splošno, v okviru strategije enotnega trga⁶⁴, prizadeva za modernizacijo evropskega sistema standardizacije, zato je začela tako imenovano skupno pobudo glede standardizacije. Cilj te pobude je v javnem in zasebnem partnerstvu sodelovati z organi za standardizacijo in državami članicami za boljše odzivanje na izzive na področju evropske standardizacije; izmenjati si informacije o novih pravilih in razvoju in izboljšati razumevanja vloge standardov.

4.4. Posebni primeri in rešitve

⁶¹ Delavnica je potekala januarja 2017 v Bruslju, na njej pa so sodelovali tudi udeleženci iz nacionalnih organov za standardizacijo, organov za nadzor trga in združenj s področja industrije.

⁶² Glej v nadaljevanju.

⁶³ http://ec.europa.eu/growth/sectors/electrical-engineering/red-directive_sl.

⁶⁴ Strategija enotnega trga je načrt Komisije, kako v celoti izkoristiti potencial enotnega trga:

http://ec.europa.eu/growth/single-market/strategy_sl.

Službe Komisije so, da bi povečale število objavljenih standardov in poleg ukrepov za iskanje rešitev težav v zvezi s pripravo harmoniziranih standardov na podlagi direktive o radijski opremi, izvajale pragmatične rešitve v dveh posebnih, v nadaljevanju opisanih primerih.

4.4.1. Standard WiFi (EN 301 893)

Poseben primer je nova različica standarda, ki ga je maja 2017 pripravil inštitut ETSI in ki se nanaša na veliko število proizvodov WiFi (EN 301 893)⁶⁵.

Komisija je kot rešitev uvedla prehodno obdobje in s tem industriji omogočila dovolj časa za prilagoditev na specifikacije tega novega harmoniziranega standarda.

4.4.2. Harmonizirani standardi, ki niso zajemali specifikacij o parametrih tehničnega stanja sprejemnikov

Več harmoniziranih standardov inštituta ETSI, objavljenih na podlagi Direktive 1999/5/ES, ni v celoti obravnavalo bistvenih zahtev nove direktive o radijski opremi (npr. parametrov tehničnega stanja sprejemnikov). Komisija je uporabila posebno rešitev in ob vključitvi na seznam harmoniziranih standardov, katerih reference se objavijo v *Uradnem listu EU*⁶⁶ na podlagi direktive o radijski opremi, priložila opombo, da navedeni standardi ne ustvarjajo domneve skladnosti glede manjkajočih parametrov. Glede relativno majhnega števila manjkajočih parametrov bi morali proizvajalci izvesti postopek ugotavljanja skladnosti, ki zajema priglasi organ (tj. kateri koli postopek iz Priloge III ali Priloge IV k direktivi o radijski opremi).

4.5. Status harmoniziranih standardov na podlagi direktive o radijski opremi

Na podlagi prizadevanj in izvedenih ukrepov je bilo število harmoniziranih standardov inštituta ETSI, katerih reference so bile objavljene na podlagi direktive o radijski opremi še pred koncem prehodnega obdobja⁶⁷, celo večje od števila standardov, katerih reference so bile objavljene na podlagi Direktive 1999/5/ES (direktiva o radijski opremi: 134; Direktiva 1999/5/ES: 125)⁶⁸. Do začetka marca 2018 so bile v *Uradnem listu EU* na podlagi

⁶⁵ EN 301 893: 5 GHz RLAN; harmonizirani standard, ki zajema bistvene zahteve člena 3(2) Direktive 2014/53/EU.

⁶⁶ Objavljeno 8. junija 2017, tik pred koncem prehodnega obdobja, ki se je končalo 12. junija 2017.

⁶⁷ Tj. pred 12. junijem 2017.

⁶⁸ Vsak harmonizirani standard s spremenjeno različico ali z več različicami (nove in nadomeščene različice) se šteje kot en harmonizirani standard.

direktive o radijski opremi objavljene reference petih dodatnih standardov inštituta ETSI in pet standardov odbora Cenelec, skupno torej 144 harmoniziranih standardov⁶⁹.

5. Zahteve

5.1. Zahteve na podlagi novega pristopa

Direktiva o radijski opremi določa bistvene zahteve glede varnosti in zdravja, elektromagnetne združljivosti in učinkovite izrabe radijskega spektra. Prav tako je temelj za nadaljnje urejanje nekaterih dodatnih vidikov, na primer varstva zasebnosti in osebnih podatkov, zaščite pred goljufijami, interoperabilnosti, dostopa do storitev reševanja, skladnosti kombinacije radijske opreme in programske opreme.

Bistvene zahteve direktive o radijski opremi glede varnosti se, tako kot zahteve iz Direktive 1999/5/ES, nanašajo na varnostne cilje Direktive 2014/35/EU. Ti cilji, ki se v EU uporabljajo že več kot 35 let, pokrivajo vsa varnostna tveganja v javnem interesu, s ciljem zagotoviti skladen sistem in visoko stopnjo zaščite uporabnikov. Iz podatkov nadzora trga, prejetih do zaključka priprave tega poročila, ne izhajajo nobeni pomisleki ali težave v zvezi z ravno varnosti radijske opreme, ki se daje na trg, in prav tako ne vsebujejo nobene navedbe nesreč, ki bi jih povzročila radijska oprema.

Bistvene zahteve direktive o radijski opremi podpirajo prostovoljni harmonizirani standardi⁷⁰.

5.2. Pooblastilo Komisiji za sprejemanje delegiranih in izvedbenih aktov

5.2.1. Člen 3(3) (dodatne bistvene zahteve) in člen 4 (kombinacije radijske opreme in programske opreme)

S členom 3(3) se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v zvezi s tem, na katere kategorije ali razrede radijske opreme se nanašajo zahteve, določene v točkah od (a) do (i) člena 3(3). Navedene zahteve se nanašajo na interoperabilnost, storitve reševanja, programsko opremo, goljufije, dostopnost, zasebnost, osebne podatke in zlorabo.

Komisija do zaključka priprave tega poročila ni sprejela nobenega delegiranega akta glede člena 3(3), pripravljene pa so bile nekatere pobude, kot je opisano v nadaljevanju. Odločbe in sklepi Komisije, sprejeti na podlagi Direktive 1999/5/ES, se na podlagi direktive o radijski

⁶⁹ 139 standardov: nanašajo se na bistvene zahteve iz člena 3(2) in (3). Izmed petih standardov odbora Cenelec se štirje nanašajo na bistvene zahteve iz člena 3(1)(a), eden pa na bistvene zahteve iz člena 3(1)(b).

⁷⁰ Glej oddelek 4.

opremi še naprej uporabljajo, dokler se ne razveljavijo, če niso v nasprotju z direktivo o radijski opremi. Posledično za namene člena 3(3)(g)⁷¹ velja in se uporablja pet odločb oziroma sklepov Komisije.

Na podlagi člena 4 direktive o radijski opremi proizvajalci radijske in programske opreme za predvideno uporabo radijske opreme državam članicam in Komisiji predložijo informacije o skladnosti načrtovanih kombinacij radijske in programske opreme z bistvenimi zahtevami iz člena 3 direktive o radijski opremi. Ta zahteva se uporablja, če Komisija sprejme ustrezne delegirane in izvedbene akte. Do zdaj za namene člena 4 ni bil sprejet noben delegirani ali izvedbeni akt.

V register Komisije je bila vpisana strokovna skupina Komisije za radijsko opremo⁷², ki ima nalogo pomagati Komisiji pri pripravi vseh morebitnih delegiranih aktov v zvezi z direktivo o radijski opremi ter na splošno zagotavljati strokovne nasvete o vseh vprašanjih v zvezi z direktivo o radijski opremi. Ob zaključku priprave tega poročila je bilo objavljeno povabilo k oddaji prijave za izbiro članov strokovne skupine in njeno dokončno ustanovitev.

Člen 3(3)(i) in člen 4: povezani proizvodi

S prihodom novih digitalnih tehnologij, kot so internet stvari, napredna robotika na podlagi umetne inteligence in avtonomni sistemi, 3D-tiskanje ali računalništvo v oblaku, naše gospodarstvo in družbo morda čakajo pravni izzivi, ki presegajo tiste iz dosedanjega obdobja informatizacije.

Komisija sprejema pobude na tem področju⁷³. Aprila 2018 je bilo sprejeto Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij⁷⁴. Sporočilo poudarja sprejete pobude in ukrepe v zvezi z umetno inteligenco.

Direktiva o radijski opremi je na tem področju lahko pomembna, saj se uporablja za povezane proizvode (tj. opremo, ki komunicira) in določa zadevne zahteve, tako da ta oprema podpira značilnosti, ki zagotavljajo, da nova ali spremenjena programska oprema ne vpliva na njeno skladnost ter da, kadar je v uporabi, ščiti nekatere elemente, kot so osebni podatki, zasebnost itd.

Eno od področij obravnave je priprava enega ali več delegiranih oziroma izvedbenih aktov na podlagi člena 3(3)(i) in člena 4(2) direktive o radijski opremi, ki se oba nanašata na uporabo

⁷¹ Navedeni so v prilogi.

⁷² Naziv: Strokovna skupina Komisije za radijsko opremo (E03587).

⁷³ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/artificial-intelligence>.

⁷⁴ COM(2018) 237 final.

programske opreme, da se zagotovi, da uporaba nove ali spremenjene programske opreme ne vpliva na skladnost nekaterih razredov radijske opreme.

Komisija je začasno ustanovila strokovno skupno Komisije za radijske sisteme, ki jih je mogoče ponovno konfigurirati (E03413)⁷⁵. Čeprav bo ustanovljena nova strokovna skupina za radijsko opremo, ki bo imela široka pooblastila, bo strokovna skupina Komisije za radijske sisteme, ki jih je mogoče ponovno konfigurirati, nadaljevala delo kot ločena strokovna skupina, dokler ga ne konča.

Komisija se odloča tudi o uporabi pooblastila iz člena 3(3), ki se nanaša na goljufije, zasebnost in osebne podatke. Službe Komisije obravnavajo ter z odborom TCAM in njegovimi delovnimi skupinami razpravljajo o težavah, na katere je bilo pred kratkim opozorjeno, glede varnosti nekaterih kategorij proizvodov, ki komunicirajo (kot so lutke ali pametne ure), ter njihovih tveganjih, predvsem za otroke.

Nadaljnje razprave o težavah, obravnavanih v okviru delovne skupine odbora TCAM, glede varnosti nekaterih proizvodov, ki komunicirajo (kot so lutke ali pametne ure), bodo potekale v okviru skupine za radijsko opremo, ki jo bo ustanovila Komisija.

Službe Komisije nameravajo v ta namen izvesti študiji o pametnih urah in s tem povezanih igračah ter o radijskih sistemih, ki jih je mogoče ponovno konfigurirati, da se analizira kritičnost ter izvede analiza stroškov in koristi.

Člen 3(3)(a): univerzalni polnilnik

Glede univerzalnega polnilnika direktiva o radijski opremi v členu 3(3)(a) pooblašča Komisijo, da opredeli kategorije ali razrede, ki so izdelani tako, da medsebojno delujejo z dodatno opremo, zlasti z univerzalnimi polnilniki. V uvodni izjavi 12 direktive o radijski opremi so navedena nova prizadevanja razviti univerzalni polnilnik za posamezne kategorije ali razrede radijske opreme.

Leta 2009 so proizvajalci mobilnih telefonov sklenili prostovoljni sporazum (memorandum o soglasju) v zvezi z mobilnimi telefoni, ki bodo prišli na trg od leta 2011 naprej⁷⁶. Podpisniki so se dogovorili razviti univerzalno specifikacijo na podlagi vmesnika USB 2.0 Micro B (Micro-USB), ki bi omogočala popolno združljivost polnilnikov z mobilnimi telefoni, danimi na trg. Za telefone, ki nimajo vmesnika Micro-USB, se je na podlagi memoranduma o soglasju omogočila uporaba pretvornika.

Njegov cilj je bil zagotoviti interoperabilnost med polnilniki in novimi mobilnimi telefoni na trgu, s čimer bi se zmanjšala potreba po nakupu ali stalni izmenjavi polnilnikov in vodnikov, s tem pa bi se zmanjšala tudi količina e-odpadkov, kar bi bilo v skladu s strategijama krožnega

⁷⁵ Objava v registru strokovnih skupin Komisije: 9. december 2016. Za več informacij glej:

<http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?Lang=SL>.

⁷⁶ Memorandum o soglasju je po dveh podaljšanjih potekel leta 2014.

gospodarstva in energetske unije⁷⁷. Hkrati se je menilo, da je interoperabilnost ključna za razvoj konkurenčnega enotnega digitalnega trga, od česar bi imeli koristi industrija in potrošniki. Namen memoranduma o soglasju je bil tudi državljanom zagotoviti zanesljive, energetske učinkovite in varne polnilnike, ne glede na to, ali jih zagotovijo proizvajalci pametnih telefonov ali se prodajajo samostojno.

Pred sklenitvijo memoranduma o soglasju je bilo v državah EU v uporabi 500 milijonov mobilnih telefonov, ki pa so bili združljivi le z nekaterimi polnilniki, saj je bilo na trgu več kot 30 različnih vrst polnilnikov. Poleg težav, ki jih je to povzročalo potrošnikom, so navedene razmere po ocenah v EU povzročale več kot 51 000 ton elektronskih odpadkov na leto.

Komisija je naročila študijo, ki naj oceni vpliv memoranduma o soglasju na harmonizacijo polnilnikov za mobilne telefone in morebitne prihodnje možnosti. Ta je bila pripravljena avgusta 2014⁷⁸ in je potrdila, da se je z izbrano metodo (prostovoljni sporazum, ki ga je olajšala Komisija, ter razvoj tehničnega standarda) povečala harmonizacija polnjenja mobilnih telefonov v EU, kar je koristilo tudi potrošnikom.

Študija vsebuje predvsem naslednje informacije in sklepne ugotovitve: celo za proizvajalce mobilnih telefonov, ki niso podpisali memoranduma o soglasju, se zdi, da so sprejeli rešitev polnjenja na podlagi Micro-USB, saj je bilo skoraj 100 % telefonov, ki omogočajo prenos podatkov in ki so se leta 2013 prodajali v Evropi, skladnih z rešitvijo polnjenja na podlagi Micro-USB; ocenjuje se, da je bilo na podlagi memoranduma o soglasju v obdobju 2011–2013 izdelanih od šest do 21 milijonov samostojnih polnilnikov manj; vse večja prevlada polnjenja na podlagi Micro-USB je zmanjšala potrebo po nakupu samostojnih polnilnikov, s čimer se je zmanjšala poraba surovin.

Ker se je memorandum o soglasju iz zgoraj navedenih razlogov izkazal za uspešnega, je Komisija želela nadaljevati ta pristop na podlagi prostovoljnega sporazuma. Prostovoljna rešitev bi v primerjavi z regulativno možnostjo tudi lažje upoštevala nove tehnologije in inovacije. Poleg tega je bila ena od prednosti prostovoljnega pristopa najbrž tudi širše področje uporabe v primerjavi z regulativno možnostjo, saj je lahko zajemal oba konca polnilnega kabla⁷⁹.

Glede na nezadovoljive rezultate prizadevanj za prostovoljno možnost pa bo Komisija v kratkem začela študijo, s katero bo ocenila stroške in koristi različnih možnosti, tudi regulativne.

Člen 3(3)(g): učinkovit dostop do storitev reševanja na pametnih telefonih

⁷⁷ http://ec.europa.eu/environment/circular-economy/index_en.htm.

⁷⁸ Objavljeno na spletišču Komisije:

http://ec.europa.eu/growth/sectors/electrical-engineering/red-directive/common-charger_sl.

⁷⁹ Člen 3(3)(a) direktive o radijski opremi omogoča samo urejanje konca pri mobilnem telefonu (vmesnika).

Predmet obravnave je delegirani akt na podlagi člena 3(3)(g) direktive o radijski opremi, na podlagi katerega bi za mobilne telefone z naprednimi računalniškimi zmožnostmi (tj. pametne telefone) veljale zahteve glede storitev reševanja. Cilj je zagotoviti, da pametni telefoni, dani na trg Evropske unije, podpirajo učinkovit dostop do storitev reševanja, na primer telefonske številke 112.

5.2.2. Člen 5 (registracija)

Člen 5 direktive o radijski opremi vzpostavlja sistem registracije v vezi s kategorijami ali razredi radijske opreme z nizko stopnjo skladnosti, ki bi se uporabljal, če Komisija sprejme zadevne delegirane in izvedbene akte.

Trenutno ni zadostnih podatkov, statističnih podatkov ali dokazov, iz katerih bi izhajalo, da imajo nekatere kategorije ali razredi radijske opreme nizko stopnjo skladnosti. Kot je bilo pojasnjeno zgoraj, so proizvajalci do konca prehodnega obdobja raje uporabljali razveljavljeno direktivo in zato se je skladnost velike večine radijske opreme na trgu presojala samo glede na Direktivo 1999/5/ES.

Komisija do zdaj na podlagi člena 5 ni sprejela še nobenega delegiranega ali izvedbenega akta.

5.2.3. Druge določbe

Poleg členov 4 in 5 (navedenih zgoraj) tudi druge posamezne določbe direktive o radijski opremi pooblašča Komisijo za sprejetje izvedbenih aktov⁸⁰.

Do zdaj je Komisija sprejela en izvedbeni akt, ki se nanaša na izvajanje člena 10(10) direktive o radijski opremi⁸¹.

Člen 10(10) direktive o radijski opremi določa, da morajo proizvajalci na embalaži navesti informacije, ki omogočajo identifikacijo države članice ali geografskega področja države članice, kjer je dajanje radijske opreme v uporabo omejeno ali morajo biti za dovoljenje za uporabo izpolnjene nekatere zahteve. Poleg tega določba zahteva, da proizvajalci dejanske omejitve in zahteve dopolnijo v navodilih, priloženih radijski opremi. V izvedbenem aktu sta navedeni dve možnosti o tem, kako je mogoče informacije navesti na embalaži⁸². Poleg tega

⁸⁰ Členi 2(2), 8(2), 10(10), 33(4), 41(1) in 42(4).

⁸¹ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/1354 z dne 20. julija 2017 o navedbi informacij iz člena 10(10) Direktive 2014/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta (Besedilo velja za EGP) (UL L 190, 21.7.2017, str. 7).

⁸² Proizvajalec lahko na embalaži zagotovi vidno in berljivo kratko pisno izjavo ali piktogram.

je v izvedbenem aktu določeno, da morajo biti podrobne informacije v navodilih navedene v jeziku, ki ga končni uporabniki brez težav razumejo in ga določi zadevna država članica.

5.3. Odprava nepotrebnih upravnih obveznosti in nejasnosti

Iz ocene učinka, ki se nanaša na predlog direktive o radijski opremi⁸³, izhaja, da predhodna direktiva (tj. Direktiva 1999/5/ES) vsebuje več nejasnosti in nepotrebnih upravnih obveznosti, na primer zahtev glede obveščanja in označevanja.

Direktiva o radijski opremi je z odpravo zahteve o obveščanju iz člena 6(4) Direktive 1999/5/ES odpravila morebitno oviro proizvajalcem v trgovini, saj jim ni treba več obveščati zadevnih organov za upravljanje spektra o nameri, da se na trg da oprema, ki uporablja frekvence, ki niso harmonizirane v vsej EU. Komisija je posledično odpravila delovanje sistema OSN (obveščanje na enem mestu), spletnega orodja, ki je bilo na voljo registriranim uporabnikom na portalu e-storitev GD GROW za obveščanje zadevnih organov za upravljanje spektra o nameri, da se na trg da oprema, ki uporablja frekvence, ki niso harmonizirane v vsej EU⁸⁴, s čimer se odpravljajo vsi stroški delovanja.

Opozorilni razpoznavni znak razreda, ki se zahteva na podlagi Direktive 1999/5/ES, se na podlagi direktive o radijski opremi ne zahteva več. Praktična vrednost tega znaka za potrošnike je bila zelo omejena, bilo je nekaj zmede glede tega, kdaj ga je treba priložiti, zato je ta zahteva pomenila nepotrebno upravno breme za industrijo. Direktiva o radijski opremi vsebuje jasnejše določbe o informacijah, ki jih je treba zagotoviti v primeru omejitev uporabe⁸⁵. Komisija je sprejela izvedbeni akt, v katerem je opredelila, kako navesti te informacije ob kar najmanjšem upravnem bremenu (glej oddelek 5.2.3), ki bi ga lahko povzročila taka obveznost.

Za preprečevanje nepotrebnih ovir v trgovini z radijsko opremo na notranjem trgu direktiva o radijski opremi (tako kot Direktiva 1999/5/ES, ko je še veljala) določa, da morajo države članice Komisijo in druge države članice obvestiti o svojih projektih na področju tehničnih predpisov, kot so radijski vmesniki. Na podlagi direktive o radijski opremi se je v primerjavi z Direktivo 1999/5/ES odpravila nepotrebna upravna obremenitev, saj se navedena zahteva glede obveščanja ne uporablja v vseh primerih: na podlagi direktive o radijski opremi na primer obveščanje ni potrebno o nacionalnih predpisih o vmesnikih, skladnih z zavezujočimi akti Unije. Službe Komisije so pripravile predlogo, ki jo uporabijo države članice in države članice EFTA pri pripravi in objavi nacionalnih predpisov o vmesnikih, za katere se zahteva obveščanje, s čimer se olajšata delovanje in uporaba navedene določbe.

⁸³ 52012SC0300.

⁸⁴ Podatki so ostali na voljo v prehodnem obdobju do konca leta 2017.

⁸⁵ Člen 10(10) direktive o radijski opremi določa, da morajo proizvajalci na embalaži navesti informacije, ki omogočajo identifikacijo države članice ali geografskega področja države članice, kjer je dajanje radijske opreme v uporabo omejeno ali kjer morajo biti za dovoljenje za uporabo izpolnjene nekatere zahteve. Poleg tega morajo biti nadaljnje informacije o dejanskih omejitvah ali zahtevah navedene v navodilih, priloženih radijski opremi.

Zahteve direktive o radijski opremi glede oznake CE⁸⁶ so večinoma v skladu z načeli novega zakonodajnega okvira. Glavna razlika v primerjavi z novim zakonodajnim okvirom je obveznost pritrditi oznako CE tudi na embalažo. Odkar se direktiva o radijski opremi uporablja, še ni podatkov, da ta zahteva ustvarja kakršno koli nepotrebno dodatno breme za proizvajalce⁸⁷. Radijska oprema je lahko predmet več zakonodajnih aktov EU, ki urejajo oznake CE, poleg direktive o radijski opremi⁸⁸. Uskladitev z načeli novega zakonodajnega okvira torej lajša breme za proizvajalce, saj lahko upoštevajo in uporabljajo enotna načela.

Uvedba oznak CE na zaslonih in e-označevanja na splošno je možnost, ki jo je mogoče ovrednotiti v okviru horizontalnega okvira⁸⁹, če se na podlagi horizontalne ocene obstoječe zakonodaje izkaže, da je treba revidirati katero koli od navedenih splošnih načel. Nedavna ocena učinka embalaže blaga⁹⁰ je obravnavala stroške in koristi e-označevanja, iz nje pa izhaja, da gospodarska prednost e-označevanja ni jasna.

6. Sklepne ugotovitve

Na splošno je izvajanje direktive o radijski opremi (kot nove direktive) potekalo dobro in brez večjih težav, razen zamude držav članic glede priglasitve njihovih ukrepov za prenos v nacionalno zakonodajo in zamude pri objavi harmoniziranih standardov.

Komisija je zagotovila potrebno podporo z organizacijo delavnice in izdajo smernic, s čimer je zagotovila nemoten prehod na novo direktivo (o radijski opremi)⁹¹.

Kljub zamudi več držav članic pri pravočasni priglasitvi njihovih ukrepov za prenos v nacionalno zakonodajo Komisija glede prenosa direktive o radijski opremi ni prejela nobenih pritožb v zvezi s težavami pri prostem pretoku skladne radijske opreme. Do konca leta 2017 so vse države članice priglasile svoje nacionalne ukrepe za prenos⁹².

Razmere na področju harmoniziranih standardov se stalno izboljšujejo zaradi skupnih prizadevanj vpletenih strani (Komisije in organov za standardizacijo) in pragmatičnega

⁸⁶ Oznaka CE kaže, da je proizvod skladen z zakonodajo Unije, ki se zanj uporablja.

⁸⁷ V uvodni izjavi 45 direktive o radijski opremi se ugotavlja, da zahteva za namestitev oznake CE na embalažo opreme poenostavlja nadzor trga.

⁸⁸ Na primer Direktiva 2011/65/EU (o omejevanju uporabe nekaterih nevarnih snovi v električni in elektronski opremi), Direktiva 2006/42/ES (stroji), Direktiva 2009/48/ES (o varnosti igrač).

⁸⁹ Radijska oprema je predmet tudi drugih aktov EU, ki urejajo oznake CE. Če se uvedejo oznake CE na zaslonih, se bodo spremenili tudi drugi navedeni akti EU.

⁹⁰ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=SWD:2017:0466:FIN>.

⁹¹ Glej oddelek 2.

⁹² Glej oddelek 3.1.

pristopa, ki ga je po potrebi ubrala Komisija. Posledično so bile reference velike večine standardov naposled navedene v *Uradnem listu EU*⁹³.

Opozoriti je treba, da mora biti radijska oprema na podlagi direktive o radijski opremi skladna z bistvenimi zahtevami. Uporaba harmoniziranih standardov, katerih reference so na podlagi direktive o radijski opremi objavljene v *Uradnem listu EU*, pa je prostovoljna. Če harmonizirani standardi ne obstajajo ali se ne uporabijo, se mora proizvajalec posvetovati s priglasiženim organom glede posebnih zahtev⁹⁴.

Zaznane niso bile nobene težave glede priglasižitve organov za ugotavljanje skladnosti na podlagi direktive o radijski opremi⁹⁵ in Komisija ni nikoli prejela nobene informacije o tem, da bi imeli priglasiženi organi preveč dela ali da ne bi mogli izvajati svojih nalog.

Direktiva o radijski opremi, ki se je začela uporabljati 13. junija 2016, je uvedla enoletno prehodno obdobje⁹⁶ (ki se je končalo 12. junija 2017). Proizvajalci so do konca prehodnega obdobja raje uporabljali Direktivo 1999/5/ES. Zato se je ob zaključku tega poročila skladnost velike večine radijske opreme na trgu ugotavljala na podlagi Direktive 1999/5/ES.

Ob pomanjkanju zadostnih podatkov, statističnih podatkov ali dokazov na podlagi direktive o radijski opremi ni mogoče dokončno sklepati o tem, ali posamezne kategorije oziroma razrede radijske opreme bremenijo nizka raven skladnosti.

Direktiva o radijski opremi je Komisiji podelila posebna pooblastila⁹⁷, nekatere odločbe in sklepi Komisije, sprejeti na podlagi razveljavljene direktive (Direktive 1999/5/ES), pa se uporabljajo tudi na podlagi direktive o radijski opremi.⁹⁸ Na podlagi navedenih pooblastil je Komisija že sprejela en izvedbeni akt za namene člena 10(10) direktive o radijski opremi, pripravlja pa tudi delegirani akt za zagotovitev, da pametni telefoni podpirajo učinkovit dostop do storitev reševanja, na primer do telefonske številke 112.

V delovni skupini odbora TCAM se pojavljajo tudi pozivi k sprejetju delegiranih aktov na podlagi direktive o radijski opremi, ki bi zagotovili: varnost uporabnikov in varstvo njihove zasebnosti; da uporaba nove ali spremenjene programske opreme ne vpliva na skladnost radijske opreme in univerzalne polnilnike za radijsko opremo.

Najprej pa je treba preučiti, katere kategorije ali razredi radijske opreme se lahko zajamejo s takimi delegiranimi akti. Komisija je, da bi pridobila strokovne nasvete in podrobno

⁹³ Glej oddelek 4.

⁹⁴ Za ugotavljanje skladnosti z zahtevami v zvezi s členom 3(2) in (3), v zvezi s členom 3(1) pa take obveznosti glede zahtev ne obstajajo.

⁹⁵ Glej oddelek 3.3.

⁹⁶ Člen 48 direktive o radijski opremi.

⁹⁷ Glej oddelek 5.2.

⁹⁸ Glej priloženo Priloga.

obravnavala ta vprašanja, ustanovila strokovno skupino Komisije za radijske sisteme, ki jih je mogoče ponovno konfigurirati, ustanavlja pa tudi novo strokovno skupino za radijsko opremo s širšim mandatom⁹⁹. Pred sprejetjem delegiranega akta bi bilo treba v skladu s smernicami za boljše pravno urejanje izvesti oceno učinka.

Člen 47(2) direktive o radijski opremi določa, da se poročilo pripravi vsakih pet let, kar pomeni, da bo naslednje poročilo pripravljeno in predloženo leta 2023.

⁹⁹ Glej oddelek 5.2.1.

Priloga

Spremembe, uvedene z direktivo o radijski opremi

Spremembe v obsegu področja uporabe

Z direktivo o radijski opremi se v primerjavi z Direktivo 1999/5/ES uvajajo naslednje spremembe:

- sprejemna oprema izključno za radijski zvok in radio televizijo, ki je bila izvzeta iz Direktive 1999/5/ES, spada na področje uporabe direktive o radijski opremi;
- oprema, ki deluje pri frekvenci pod 9 kHz, spada na področje uporabe direktive o radijski opremi;
- oprema za radijsko determinacijo je izrecno zajeta v področje uporabe direktive o radijski opremi;
- ožičena izključno telekomunikacijska terminalska oprema ne spada na področje uporabe direktive o radijski opremi;
- po meri izdelani kompleti za ocenjevanje za strokovnjake, ki se zgolj v ta namen uporabljajo v zmogljivostih za raziskave in razvoj so izrecno izvzeti iz direktive o radijski opremi.

Druge spremembe (seznam ni popoln), ki se ne nanašajo na uskladitev z novim zakonodajnim okvirom:

- glede bistvenih zahtev iz člena 3(1)(a) ocena upošteva tudi razumno predvidljive pogoje uporabe;
- bistvene zahteve iz člena 3(2) se nanašajo tudi na učinkovito uporabo radijskega spektra;
- upravljavcem omrežij ni treba več objavljati javnih vmesnikov (člen 4(2) Direktive 1999/5/ES je bil umaknjen);
- proizvajalcem ni treba več uradno obveščati držav članic o radijski opremi, ki uporablja frekvence, ki niso harmonizirane v vsej EU (člen 6(4) Direktive 1999/5/ES je bil umaknjen).

Sklepi in odločbe Komisije, sprejeti na podlagi Direktive 1999/5/ES

Naslednje odločbe in sklepi Komisije, sprejeti na podlagi člena 3(3) Direktive 1999/5/ES, se na podlagi direktive o radijski opremi še naprej uporabljajo, če niso v nasprotju z direktivo o radijski opremi:

- Odločba Komisije 2005/631/ES z dne 29. avgusta 2005 glede bistvenih zahtev iz Direktive 1999/5/ES Evropskega parlamenta in Sveta, ki javljalnikom položaja Cospas-Sarsat zagotavljajo dostop do službe za nujne primere (UL L 225, 31.8.2005, str. 28).
- Odločba Komisije 2005/53/ES z dne 25. januarja 2005 o uporabi člena 3(3)(e) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 1999/5/ES za radijsko opremo, namenjeno vključevanju v sistem avtomatične identifikacije (AIS) (UL L 22, 26.1.2005, str. 14).
- Sklep Komisije 2013/638/ES z dne 12. avgusta 2013 o bistvenih zahtevah glede pomorske radiokomunikacijske opreme, namenjene uporabi na plovilih, ki niso zajeta s konvencijo SOLAS, in sodelovanju v univerzalnem pomorskem sistemu za varnost in stisko na morju (GMDSS) (UL L 296, 7.11.2013, str. 22).
- Odločba Komisije 2001/148/ES z dne 21. februarja 2001 o uporabi člena 3(3)(e) Direktive 1999/5/ES za lavinske žolne (UL L 55, 24.2.2001, str. 65).
- Odločba Komisije 2000/637/ES z dne 22. septembra 2000 o uporabi člena 3(3)(e) Direktive 1999/5/ES za radijske naprave, zajete v regionalnem sporazumu o radiotelefonskih storitvah na celinskih plovnihih poteh (UL L 269, 21.10.2000, str. 50).
Odločba Komisije 2005/631/ES.

Poleg tega Odločba Komisije 2000/299/ES z dne 6. aprila 2000 o izhodiščni razvrstitvi radijske opreme in telekomunikacijske terminalne opreme ter pripadajočih identifikatorjih (UL L 97, 19.4.2000, str. 13), ki je bila sprejeta na podlagi člena 4(1) Direktive 1999/5/ES, ostaja veljavna, razen določb, ki se nanašajo na opozorilni znak.

Identifikator razreda kot znak za obveščanje ali opozorilni znak, ki se zahteva na podlagi Direktive 1999/5/ES za opozarjanje uporabnika na morebitne omejitve ali zahteve za dovoljenje za uporabo radijske opreme v nekaterih državah članicah, se na podlagi direktive o radijski opremi ne zahteva. Proizvajalec mora namesto tega predložiti informacije v skladu s členom 10(10) direktive o radijski opremi, kadar v eni ali več državah članicah obstajajo omejitve glede dajanja v uporabo ali zahteve za dovoljenje za uporabo.

Komisija je sprejela izvedbeni akt, v katerem je navedla način predložitve teh informacij. V izvedbenem aktu sta navedeni zlasti dve možnosti, kako je mogoče informacije navesti na embalaži. Proizvajalec lahko na embalaži zagotovi vidno in berljivo kratko pisno izjavo ali piktogram.

Poleg tega je v izvedbenem aktu določeno, da morajo biti podrobne informacije v navodilih navedene v jeziku, ki ga končni uporabniki brez težav razumejo in ga določi zadevna država članica.